

اهمیت وحدت در نهج البلاغه | "وحدت و عدالت" یک رابطه دوسویه اند

به گزارش حوزه اندیشه [خبرگزاری تقریب](http://www.taghrib.org)، هر زمان مسلمانان در تاریخ متفق و متحد بوده اند دارای قدرت و عظمت و شوکت بوده اند و هر زمان که تفرقه و نفاق در میان آنها افتاد شکست خورده اند.

جدا شدن از توده های جمعیت مسلمان، و به تعبیر دیگر انزوای اجتماعی، یکی از انحرافات فکری و اعتقادی و عقیدتی است، افراد منزوی به زودی گرفتار تخیلات خود برتر بینی می شوند و چنین می پندارند که موجودی برترند و مردم باید در برابر آنها تعظیم کنند و چون چنین عکس العملی از مردم نمی بینند آتش بدبینی و سوء ظن و کینه و عداوت در دل آنها روشن شود.

نگاه امام علی(ع) به موضوع وحدت، نگاهی راهبردی و اساسی است که از عمق عشق و علاقه ایشان به پیامبر(ص) و تداوم حیات دین و امتش برمی خیزد. ایشان تداوم خط اسلام و مسلمانی را به عنوان یک اصل اساسی و مهم، سرلوحه فعالیت‌های خویش قرار داده بود و با تمام وجود و تا آخرین لحظه عمر خویش به هر آنچه این مهم را تحقق می بخشد، اهتمام ویژه داشت و حتی لحظه ای از این مهم غفلت نورزید.

لذا [خبرگزاری تقریب](#) تلاش دارد، فرمایشات امام علی(ع) در خصوص وحدت و اهمیت آن را منتشر کند.

امیرالمؤمنین(علیه السلام) وحدت و عدالت را یک رابطه دوسویه میدانند و معتقدند: اگر در جامعه ها عدالت وجود نداشته باشد، اتحاد هم نخواهد بود. از اینرو، در دوران خلافت خویش، چون ظلم حاکمان را زمینه تفرقه و جدایی مردم از حکومت میدیدند، کارگزاران خود را تحت نظر داشتند و از راههای گوناگون، آنان را بررسی میکردند؛ چنانچه فردی مرتکب خلافتی میشد، وی را نصیحت و در صورتی که لازم بود، برکنار میکردند.

این نظارت تنها به کارگزاران بلندمرتبه ختم نمیشد، بلکه به کارگزاران نشان دستور میدادند برای افراد زیردست خود هم مراقبانی

مطمئن بگمارند و عمل آنها را زیر نظر بگیرند. در اینباره، خطاب
به مالک اشتر میفرمایند:

از آن پس، کارهای آنان را زیر نظر بگیر و بررسی نما و چشمهای
(جاسوسان و ناظران نهانی) راستگو و وفاپیشه برایشان بگمار;
زیرا مراقبت نهانی تو در کارهایشان آنان را به رعایت امانت و
مهربانی بر رعیت و امیدارد.